

Мотиваційний лист
кандидата на посаду судді Конституційного Суду України
Гольник Лариси Владленівни

Я – суддя місцевого суду. Журналісти називають мене суддею-викривачем, суддею, яка кинула виклик системі, білою вороною, ледь не єдиною чесною суддею. Останнє, звісно ж, є величезним перебільшенням. Щиро переконана, що таких як я суддів, котрі сумлінно виконують свою роботу, в Україні доволі багато. Однак ситуація, в якій я опинилася, є унікальною.

На початку 2015 року я була обвинувачена Полтавським міським головою, справу за корупційним обвинуваченням якого розглядала, у вимаганні в нього хабара. Так несумлінний градоначальник намагався врятувати себе після спроби через посередника підкупити мене та вплинути на винесення потрібного рішення.

Він не знав, що вже після першої появи його «спецпосланця» я звернулася до правоохоронних органів та взяла участь у документуванні протиправної діяльності усіх задіяних у тиску на мене осіб. На жаль, серед них опинився і голова суду, в якому я працюю. Прикро також, що прокуратура області не наважилася здійснити повноцінне розслідування і фактично вдалася до покривання протиправної діяльності мера та інших впливових осіб, унаслідок чого перед судом постав лише посередник.

Хоча я досі позбавлена суддівських повноважень, за 3 роки нерівного протистояння моє становище тільки зміцнилося. Неймовірними зусиллями, за підтримки громадського сектору мені вдалося добитися скасування постанови про закриття кримінального провадження відносно мера й передачі досудового розслідування Національному антикорупційному бюро України. Хоч і з запізненням на мою підтримку встали Рада суддів України, Національне агентство з питань запобігання корупції, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

Попри шалений спротив місцевих воротил, я набула медійної впізнаваності. Взяла участь у багатьох телевізійних та радіопередач провідних каналів і студій України. Стала автором низки інтерв'ю та кількох власних публікацій у всеукраїнських та регіональних ЗМІ.

Мене запрошують на неординарні заходи. Так, 2 червня 2016 року у день прийняття змін до Конституції в частині правосуддя я виступала на брифінгу у Верховній Раді України. А 14 вересня з ініціативи парламентського Комітету з питань запобігання і протидії корупції я стала учасницею обговорення питань здійснення судової реформи та очищення судової системи і підтримки чесних суддів. Згодом спільно з коаліцією громадських організацій Ініціатива 11 долучилася до промоції законопроекту «Про захист викривачів і розкриття інформації про шкоду або загрозу суспільним інтересам». Нещодавно на пропозицію організаторів я відвідала 14-у Щорічну Зустріч YES, темою якої було питання «Чи став світ новим? І що це означає для України?». Уперше в історії цього престижного міжнародного форуму його учасником став український суддя, тим більше – з провінційного місцевого суду, тим більше – суддя без повноважень, проти якого з ініціативи мера та його оточення порушено низку кримінальних проваджень.

Я маю дві вищі освіти: за спеціальністю «Історія та суспільствознавство», а також

юридичну. Уважаю, що перша дала мені краще розуміння суспільних процесів, які відбуваються у світі та в Україні, а також напряду змін, яких потребує наша держава.

Мені довелося працювати в різних органах державної влади: Пенсійному фонді, обласному Управлінні юстиції, Апеляційному суді Полтавської області.

Мій суддівський стаж незначний – на посаду судді я була призначена у 2010 році. Конституційний Суд – пік професійного зростання та вінець кар'єри судді.

Я свідомо того, що мені буде складно змагатися з претендентами, наділеними науковими ступенями та вченими званнями. Та знання – річ наживна. Усе свідоме життя мені доводилося вчитися – я вмю і люблю це робити. Мої плюси – аналітичний розум, розвинутий інтелект.

Разом із тим історія нашої держави показує, як важливо зберігати принциповість, вміти сказати обґрунтоване «ні» найвищим посадовим особам, стояти на сторожі конституційних підвалин, коли їхній «гарант» прагне такого порушення та фактичної узурпації влади.

Конституційний суд не повинен бути заручником політичних «розкладів» і ставати об'єктом міжпартійних «договорняків».

Серед функцій Конституційного Суду України – розв'язання конституційних конфліктів (спорів між суб'єктами влади), контроль за дотриманням Вищого Закону Держави органами центральної влади, уповноваженими здійснювати нормотворчість, – Верховною Радою, Президентом, Кабінетом Міністрів. А ще – захист основ конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина.

Я на собі відчула, наскільки деформованою та аморальною донедавна була, а багато в чому й досі залишається система правоохоронних органів України, коли корупціонери-високопосадовці виходять сухими із води, навіть будучи пійманими за руку, а слідчі, прокурори, судді допомагають приховувати їхні злочини.

В українських реаліях першочерговим завданням, на мою думку, є повернення довіри суспільства до судів усіх інстанцій та юрисдикцій, конституційної також, відновлення авторитету судової системи в питаннях моралі, чесності, непідкупності, принциповості. Це – запорука сталого демократичного розвитку нашої держави.

Я довела свою спроможність протистояти тиску можновладців та не відступати від вимог Закону.

Я не маю ні родинних, ні корпоративних зв'язків у суддівському середовищі, за мною не стоять політичні сили, олігархи чи інші «сильні світу цього». Тому ніхто не зможе вимагати від мене лояльності в обмін за надану підтримку.

Суддя має бути взірцем доброчесності. Нові члени Конституційного Суду, незаплямовані, незалежні, неупереджені та компетентні, повинні доставити свіже повітря до цього виключно важливого органу держави, вивести його зі стану затяжного колапсу, стати оборонцями конституціоналізму та правопорядку нашої спільної Вітчизни.

Для мене ці слова – не порожня патетика.

05.10.2017 р.

Л.В.Гольник